

Komunikacja alternatywna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikacja alternatywna
Kod przedmiotu	12.9-WL-RAT-KA
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Ratownictwo medyczne
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Katarzyna Kochan

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przedstawienie problemu wykorzystywania kodów manualnych w porozumiewaniu się z osobami głuchymi. Geneza języka migowego. Nauka alfabetu daktylograficznego, liczebników głównych oraz znaków ideograficznych dotyczących ratownictwa medycznego. Przedstawienie problemu komunikacji z osobami głuchoniewidomymi – alfabet Lorma. Przedstawienie problemu komunikacji z osobami z zaburzeniami mowy – system Makaton.

Wymagania wstępne

Sprawność manualna obu rąk.

Zakres tematyczny

1. Zapoznanie z pojęciami dotyczącymi głuchoty oraz z problemami osób z uszkodzonym słuchem.
2. Zapoznanie z alfabetem daktylograficznym – ćwiczenia praktyczne.
3. Znaki pojęć liczbowych – ćwiczenia praktyczne.
4. Znaki i zasady uzupełniające daktylografię – znaki wyrazów jednoliterowych, znaki działań arytmetycznych, znaki niektórych mian, znaki interpunkcyjne, zasady przekazywania skrótów, zasady przekazywania wielkich liter.
5. Znaki ideograficzne – bloki tematyczne:
 - codzienna komunikacja,
 - choroby i ich objawy,
 - lekarstwa, środki zaopatrzenia medycznego
 - leczenie i rehabilitacja,
 - pierwsza pomoc medyczna,
 - przyjęcie do szpitala,
 - wypadki,
 - pobyt na oddziale,
 - sprzęt medyczny.
6. Zapoznanie z alfabetem Lorma.
7. Zapoznanie ze znakami systemu Makaton – bloki tematyczne związane z codzienna komunikacja oraz problemami zdrowotnymi.

Metody kształcenia

Warsztaty, wykład, metody aktywizujące.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
komunikuje się z pacjentem, jego rodziną lub opiekunem, świadkami zdarzenia oraz ze współpracownikami i przedstawicielami innych zawodów i służb	• K_U02	• kolokwium • dyktando migowe, odgrywanie scenek z podziałem na role	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
przeprowadza wywiad z pacjentem, jego rodziną lub opiekunem, świadkami zdarzenia oraz interpretuje uzyskane informacje	K_U03	- kolokwium - dyktando migowe, odgrywanie scenek z podziałem na role	Ćwiczenia
wyjaśnia pacjentowi jego sytuację zdrowotną i uzasadnia decyzję o sposobie dalszego postępowania	K_U06	- kolokwium - dyktando migowe, odgrywanie scenek z podziałem na role	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: kolokwia sprawdzające wiedzę w formie pisemnej (test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru) prowadzone przed lub po każdym bloku tematycznym – ocena pozytywna powyżej 50% uzyskanych punktów, test praktycznych umiejętności, wykonanie zadania indywidualnego. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Błęszyński J., Alternatywne i wspomagające metody komunikacji. Kraków 2017.
2. Kaczmarek B.B., Makaton w rozwoju osób ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi, Kraków: Impuls, 2014.
3. Szczepankowski B., Język migowy. Pierwsza pomoc medyczna. Warszawa 1994.
4. Szczepankowski B., Koncewicz D. , Język migowy w terapii. Wydawnictwo Naukowe WSP Łódź 2012.
5. Szczepankowski B., Podstawy języka migowego. Warszawa 1994.

Literatura uzupełniająca

1. Hendzel L. K., Słownik polskiego języka migowego. CEM Olsztyn 1992.
2. Kosiba O., Grenda P., Leksykon języka migowego. Silentium, Bogatynia 2011.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Ewa Skorupka (ostatnia modyfikacja: 04-06-2018 23:14)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ